

? διαβάστε
σήμερα

2 Το ημερολόγιο
της προηγούμενης
ημέρας

3 Εν Θεσσαλονίκη....
Δηλώσεις
των ανθρώπων της πόλης

Ο χώρος του Μύλου

Τί θα δείτε αύριο.

4 Πρόσωπα και εικόνες
του Φεστιβάλ

5 "Σαλάρ Σινεμά"
στους Νέους Ορίζοντες

7 "Ο χαμένος θησαυρός
του Χουρσίτ Πασά"
στο πληροφοριακό

Ο Jerry Schatzberg
και η Θεσσαλονίκη

8 Ο Μιχάλης
Κακογιάννης μιλάει
στο "ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ"

"Προς καταγγέλλοντες:
Αφήστε και κανέναν ακατάγ-
γελτο, πριν πηλαρώσει η ει-
σαγγελία και μας πάει όλους
μέσα για διατάραξη της
κινηματογραφικής ψυχίας.
Υπάρχει και κόσμος που κοι-
μάται σε καμιά ταινία.
Σσσσσστ...."

Μαγεμένοι

του Γιώργου Καρυπίδη

Ενας 45χρονος αρχιτέκτονας, ο Ανδρέας αντιμετωπίζει μια δραματική στιγμή στη ζωή του. Καλείται να αναγνωρίσει το πτώμα της κόρης του στο νεκροτομείο. Ο θάνατος είναι ξαφνικός και μυστήριος. Ο ιατροδικαστής θέλει να βρει την άκρη του συμβάντος, που κρύβει υποψίες διάφορες. Θεωρεί το θάνατο ύποπτο. Έτσι δημιουργείται η προϋπόθεση της αφήγησης μιας κοινωνικής περίπτωσης, απ' αυτές που καθημερινά τα δελτία ειδήσεων της τηλεόρασης και του τύπου μας βομβαρδίζουν.

Ο Ανδρέας αναγκάζεται να γυρίσει στο παρελθόν του, να ανακαλέσει τη μνήμη του, που παρουσιάζει πολλά κενά. Η γυναίκα του έχει πεθάνει πριν χρόνια και μαζί με την κόρη του είχαν εγκατασταθεί σ' ένα έρημο ορεινό χωριό. Στο σπίτι υπάρχει ένα ακόμη πρόσωπο, η οικιακή βοηθός Μαρία, η οποία είναι μια νεαρή μουγκή κοπέλα. Η συνάντηση αυτών των δύο κοριτσιών αποβαίνει μοιραία, σ' αυτήν στηρίζεται η εξέλιξη της υπόθεσης, πάνω σ' αυτήν στηρίζεται η όλη η δραματουργία.

Ο Γιώργος Καρυπίδης, ώριμος δημιουργός πλέον με επιτυχείς δουλειές στο παρελθόν στο κινηματογράφο και τη τηλεόραση, καταπάνεται με ένα σύγχρονο θέμα, βγαλμένο από τη ζωή. Ασχολείται με το παιχνίδι της ζωής και του θανάτου, αναλύει κίνητρα που διαμορφώνουν και τα δύο, σε ένα πλαίσιο που καταφαίνεται η εικόνα

της σύγχρονης Ελλάδας. Συνεχίζει αυτό που άρχισε με τις ταινίες "Επικίνδυνο παιχνίδι" (1982) και "Στη σκιά του φόβου" (1988). Να δημιουργεί ταινίες θρίλερ και να φανερώνει όψεις, με αστυνομικό ενδιαφέρον, σύγχρονων ανθρώπων που κινούνται μεταξύ μας.

Π.Κ.

Με μια κραυγή

της Βασιλικής Ηλιοπούλου (Ελλάδα 1995)

Μια κοινωνική ιστορία στο γνώριμο από την πρώτη ταινία "Το πέραςμα" (1990) στυλ της Β. Ηλιοπούλου. Η Ζωή και ο Λου δύο αδέρφια μεγαλώνουν στην Ελευσίνα μόνα τους χωρίς να τα προσέχει κανείς. Η εφηβική τους ηλικία χωρίς την ζεστασιά της οικογένειας, των γονιών, στιγματίζεται με τραύματα. Θα καταλήξουν και τα δύο σε ορφανοτροφεία και σωφρονιστικά ιδρύματα χωριστά. Για πέντε χρόνια η εφηβική τους ηλικία είναι κι αυτή μια περιπέτεια που θα τα διαμορφώσει ανάλογα. Δύο πληγωμένα πλάσματα που θέλουν να ονειρεύονται, επιθυμούν να ζήσουν όπως όλος ο κόσμος. Ιδιαίτερα η Ζωή θα γνωρίσει τον έρωτα με έναν άνδρα που την εκμεταλλεύεται. Αφού πετύχει το σκοπό του, την παρατάει κι εξαφανίζεται. Τα δύο αδέρφια συναντιούνται ξανά κάτω από τραγικές συνθήκες. Συνοδεύουν τη μητέρα τους, που έχει πεθάνει στο νεκροταφείο. Το γεγονός αυτό τους γεμίζει απόγνωση αλλά και δύναμη να συνεχίσουν. Συμφωνούν και πραγματοποιούν τη έξοδό τους στη ζωή. Δραπετεύουν από τα ιδρύματα κι ακολουθούν το δρόμο της ελευθερίας τους.

Η Ζωή αποφασίζει να πάει στην Αθήνα. Έχει στο νου της τον πρόωρο έρωτά της, θέλει να ψάξει να βρει τον άνδρα που ενόθηκε κι έχει ερωτευθεί. Ο Λου περιπλανιέται κι αυτός στο άγνωστο, ακολουθεί την αδελφή του, αναζητώντας την.

Ένα πέραςμα από την άγρια, απρόσωπη και τόσο απρόσιτη για τα δύο παιδιά κοινωνία. Μια διαδρομή από την επαρχία που καταλήγει στη πρωτεύουσα, που αποτελεί για τον καθένα τη δική του πορεία μύησης και δοκιμασίας. Όσοπου στο τέλος, τους περιμένει η αποκάλυψη.

Η Βασιλική Ηλιοπούλου ακολουθεί ένα καθαρά κινηματογραφικό στυλ, περιγράφει με καθαρή ματιά κοινωνικά γεγονότα με ρεαλισμό αλλά και ποίηση που ντύνει με ζεστασιά το κρύο τοπίο των ηρώων της. Η δεύτερη αυτή ταινία υποστηρίζεται από το ευρωπαϊκό πρόγραμμα υποστήριξης Media, το Script Fund του Λονδίνου για το σενάριο.

Π.Κ.

Διεθνές Διαγωνιστικό

Η τέχνη για δασκάλους παιδιών

της Τζένιφερ Μοντγκόμερυ (Η.Π.Α. 1995)

Η Τζένιφερ Μοντγκόμερυ, έγκτακτη καθηγήτρια στη Σχολή Καλών Τεχνών της Ένωσης Κούπερ της Νέας Υόρκης, έχει στο παρελθόν ασχοληθεί με κοινωνικά θέματα της εφηβικής ηλικίας έχοντας σκηνοθετήσει πολλές μικρού μήκους ταινίες σχετικές με τις μελέτες της που τις επεκτείνει στην πρώτη μεγάλου μήκους "Η τέχνη για τους δασκάλους των παιδιών", δημιουργώντας μια τολμηρή αυτοβιογραφική δραματική ταινία.

Αναφέρεται στη ζωή των εφήβων ενός οικοτροφείου με ανορθόδοξο τρόπο κινηματογραφικά αλλά και κοινωνικά. Δεν την ενδιαφέρει να αναλύσει τους λόγους που συντελούν στην κακοποίηση νεων. Αντ' αυτού διερευνά με τρόπο ρεαλιστικό και ντοκιμαντερίστικο τις σεξουαλικές ανησυχίες των εφήβων, την παιδεία της χώρας της στο προκείμενο θέμα και προβληματίζεται στο ηλικιακό όριο της συγκατάθεσης για την απόκτηση ανάλογων εμπειριών.

Όταν ο δάσκαλος χρησιμοποιεί τη τέχνη για να εξηγήσει το πολύπλοκο φάσμα της σεξουαλικότητας, να διώξει το σκοτάδι από τα μάτια των μαθητριών του, ποια είναι η επίδραση σε αυτές των φωτογραφιών τέχνης, που παρουσιάζουν γυμνά σώματα, λεπτομέρειες των γεννητικών οργάνων. Η μικρή ηρωίδα της ταινίας, με τραυματικές εικόνες, ζητά από τον καθηγητή της την ερωτική πράξη μαζί του, αναζητά την εμπειρία με παράλογο τρόπο. Θα επιλύσει τα προβλήματά της, όταν αυτός δεχτεί να της δείξει έμπρακτα την ερωτική πράξη; Ή θα αυξήσει την ένταση στις σκέψεις της;

Η Μοντγκόμερυ μας καταθέτει την έρευνα της, θέτει ερωτήματα και αφήνει το θεατή να αποφασίσει για την ορθότητα των απαντήσεων που δίνει η πολιτεία διά μέσου των δασκάλων, που χρησιμοποιούν ως πρότυπο τις τέχνες, για την επιμόρφωση των εφήβων στη σεξουαλικότητα.

Π.Κ.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997
ORGANIZATION FOR THE CULTURAL CAPITAL OF EUROPE THESSALONIKI 1997

NANNI MORETTI

Φτάνει σήμερα στην πόλη μας ο ιταλός δημιουργός Nanni Moretti επίσημος προσκεκλημένος του φεστιβάλ. Αύριο Παρασκευή στις 11.00 θα τον παρουσιάσει ο Μ. Δημόπουλος στους δημοσιογράφους. Και το βράδυ στις 20.00 στο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ θα προβολίσει ο ίδιος την ταινία του "Η λειτουργία τελείωσε".

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Οι συνεντεύξεις τύπου των κινηματογραφιστών που συμμετέχουν στο 36ο Φεστιβάλ γίνονται καθημερινά στο Συνεδριακό Κέντρο "Ιωάννης Βελλίδης" από τις 11.00 έως τις 14.00. Επιτρέπεται και η παρουσία του κοινού. Την Παρασκευή στις 13.30 η ΕΤ1 θα ανακοινώσει την κινηματογραφική της πολιτική.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΣΕ PARTY

Οι Νέοι Ορίζοντες διοργανώνουν πάρτυ την Πέμπτη τα μεσάνυχτα στο μπαρ του Μύθου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ

Από παραδρομή στο φύλλο 5 του ΠΡΩΤΟΥ ΠΛΑΝΟΥ, δεν γράφτηκε σωστά ότι την επιμέλεια ύλης της έκδοσης για τον Κριστόφ Κισλόφσκι έκαναν ο Μιχάλης Δημόπουλος και ο Αχιλλέας Κυριακίδης. Τιμή 8.000 δρχ. (4.800)

ΠΡΟΒΟΛΕΣ ΤΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

▲ "Bye-bye" του Καρίμ Ντριντί (Γαλλία 1995). Ώρα 16.45 Ε.Μ.Σ. Ταινία του Διεθνούς Διαγωνιστικού.

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

▲ "Στ' ορκίζομαι στ' αλήθεια" του Μάριους Χοϊστ (Νορβηγία 1994). Ώρα 17.00 Παλλιάς.

▲ "Μηδέν - έξι" του Τέο Βαν Γκογκ (Ολλανδία 1994). Ώρα 19.00 Παλλιάς

Σας πληροφορούμε ότι την Παρασκευή 10 Νοεμβρίου στις 23.00 στον Κινηματογράφο ΠΑΛΛΑΣ θα προβληθεί η ταινία "έκπληξη", στα πλαίσια του προγράμματος των Νέων Οριζόντων.

Αγαπημένο μου ημερολόγιο

Στο ιγκλού είμαστε όλοι μια ευτυχισμένη παρέα. Όσο το φεστιβάλ πλησιάζει προς το τέλος του, τόσο πο καλά γνωρίζομαστε ή παραγνωρίζομαστε. Ο Πατρίς Βιδάνκος μας εγκατέλειψε, ο Δημήτρης Τάισον είναι εδώ, μοιράζει φειγ βολάν με τον Κατσουρίδη.

Χθές έκτη ημέρα του Φεστιβάλ, στο ιγκλού μας έκανε την εμφάνιση του ο Μιχάλης Κακογιάννης ενώ ήδη έχουν αρχίσει οι προετοιμασίες για την ηρωική έξοδο από την πόλη, κοινώς για την τελετή λήξης την οποία και θα σκηνοθετήσει ο Διαγόρας Χρονόπουλος

ΩΡΑ ΣΙΕΣΤΑΣ

Στο μαρμάρινο κτίριο επικρατεί μια αγωνία. Η Εταιρία Ελλήνων σκηνοθετών δίνει συνέντευξη, για να μας απαντήσει επιτέλους ποιος είναι αυτός που φοβάται τον Ελληνικό κινηματογράφο... να τον τιμωρήσουμε τον ασεβή. Καθιστοί, όρθιοι, στο πάτωμα, πήραμε και μερικούς που δεν χωρούσαν αγκαλιά, και περιμέ-

Να ψιλοτοιπάμε και κάτι στο ενδιάμεσο. Εντάξει;

ναμε. Τον λόγο πήρε - και τον κράτησε σταθερά μέχρι τέλους - ο κ Κατσουρίδης. Είπε για τον Δήμαρχο που δεν δέχτηκε να τους συναντήσει, τον Τριαρίδη

Το μπουκάλι, η Μαρία και ο Nick Stefanidis στο φως του προβολέα

που τους έχει στο περίμενε, είπε ότι κανείς δεν θέλει να πάρει το Φεστιβάλ από τη Θεσσαλονίκη και μπήκε στο ψητό. Παράπονο μέγα για το Διεθνές τμήμα που παραγκωνίζει το ελληνικό, που απορροφά τα περισσότερα κονδύλια, που μπήκε ακόμη και στον τίτλο ενώ κανονικά θα έπρεπε να λέμε μόνο ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ. Κι εκεί που κάπου αρχίζεις να του δίνεις ορισμένα δίκια, ειδικά στο θέμα των κομμένων από το διαγωνιστικό τμήμα ταινιών, ξεκινά να κάνει λόγο για δημοσιογραφίσκους, που γράφουν αρθράκια σε μερικές εφημερίδουλες, και άλλες τέτοιες υποκοριστικές χαριτωμένες, καταλήγοντας ότι αυτά και άλλα αποθαρρύνουν πλέον καταξιωμένους Έλληνες σκηνοθέτες στο να στείλουν ταινία τους στο Φεστιβάλ (π.χ. Βούλγαρης) Ο δε Κολλάτος όταν μ' ένα επικίνδυνο μαρκάρισμα κατάφερε να πάρει την μπάλα από τον κ. Κατσουρίδη, υποσχέθηκε ότι το βράδυ θα πάει στην ΕΜΣ για να κατεβάσει το πανό του 36ου ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΕΣΤΙΒΑΛ. Ένα θρίλερ η όλη φάση και μια απορία. Γιατί αφήσαμε τα διάφο-

ρα shows, των εφφε και της τζάμπα φιγούρας να μας επηρεάζουν τόσο. Ποιά η διαφορά της Ρούλας που περπατά σε αναμμένα κάρβουνα για να κερδίσει στην αρένα της τηλεθέασης, μ' όλη αυτή την φίεση; Μήπως ο Καζέλα δεν υπνώτισε τελικώς μόνο την Κουλιανού και τον έρμιο τον κόκκορα;

ΒΟΛΤΑ ΣΤΙΣ ΑΙΘΟΥΣΕΣ

Στο ΛΑΟΥΡΑ, ο Νίκος είδε κόσμο να προτιμά το αφιέρωμα στην Φρίντα Λιάπα. Εμείς είδαμε τον "Λοχαγό", των Οσαφι και Φέιτσο. Αλβανική ταινία χωρίς υπότιτλους (το έγραφε και το πρόγραμμα). Στην αρχή είμαστε μέσα 20 άτομα. Μετά έμειναν τα καθίσματα μόνο. Όσοι περίμεναν να δουν τις ερασιτεχνικές ταινίες του Ροκ Χατσον είδαν τη "Χαβάνη" του Σκρούμπελου. Δεν πειράζει ίσως σε κάποιο άλλο Φεστιβάλ, ίσως. Στον ΕΣΠΕΡΟ, ο Φριτζ Λαγκ και η ταινία "Μετρόπολις"

Με πλήρη την κόμη, το κινητό εν λειτουργία και δίπλα την Κλεοπάτρα. Τι άλλο θες, μέγαλε;

τιγκάρισαν την αίθουσα. Στο πάνω ο Σ. Παπαδημητρίου, και το κοινό να κρέμεται από νότες και εικόνες. Πολλοί μαθητές μόνοι ή με τους γονείς τους. Μανάδες να ρωτούν τη Βάγια "Θα τελειώσει νωρίς, γιατί αύριο τα παιδιά είναι πρωινά;", κοσμοσυρροή και ο επίσημος καλεσμένος εκεί. Αλέξης Ζορμπάς στην οθόνη, Μιχάλης Κακογιάννης μπροστά

στο κοινό να προσπαθεί να τους εξηγήσει αν χόρεψε συρτάκι ο Κουήν ή κάτι άλλο. "Είμαι από την Κρήτη και ξέρω από καλό συρτάκι" είπε ένας από το κοινό. Η ταινία άρχισε, ο Μιχάλης Κακογιάννης έφυγε... ευχαρι-

Ο Θωμάς Λιναράς συλλεφθείς μετά ξανθής καλλονής. Πρόσεχε Ελένη!

στημένος από την ανταπόκριση του κόσμου. Ο Τόλης που έβαλε το ποτήρι; Στο ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ άρεσε πάρα πολύ η γελοία κωμωδία του Μάρκοβιτς ενώ στο ΠΑΛΛΑΣ οι Νέοι Ορίζοντες έφτασαν από τη Νορβηγία στο Ιράν, από την Ιαπωνία στην Αμερική με τους δικούς τους πιστούς επιβάτες. Τέλος στην Εταιρία Μακεδονικών Σπουδών η κίνηση ήταν πεσμένη, ο Κολλάτος ανεβασμένος. Δεν κατέβασε το πανό. Απλώς έξω από την ΕΜΣ μίλησε σε 4 κάμερες ενώ στα θεωρεία της ένωσης σκηνοθετών είχαν κρεμάσει ένα πανό σε χρώμα κίτρινο παστέλ για την ακρίβεια, το οποίο και έγραφε "Είμαστε το Φεστιβάλ ελληνικού Κινηματογράφου. Σκηνοθέτες - ηθοποιοί - τεχνικοί - σεναριογράφοι - θεατές" Μια κρίση ταυτότητας την έπαθα. Τι ήτο αυτό τώρα. Από πότε έγινε Φεστιβάλ; Εγώ μέχρι τώρα ήξερα ότι ήμουν μόνο η...

Κλεοπάτρα Πατλάκη

MELISSANTHI ΕΜΠΝΕΥΣΗ

Ονομασίας Προελεύσεως Ανωτέρας Ποιότητας. Το κορυφαίο ελληνικό λευκό με παγκόσμια αναγνώριση, αποκλειστικά από τις ελληνικές ποικιλίες Ασσύρτικο και Αθίρι. Δημιουργήθηκε σύμφωνα με τους πιο απαιτητικούς κανόνες οινοποίησης στον DOMAINE CARRAS, το μεγαλύτερο ενιαίο αμπελώνα στην Ευρώπη.

DOMAINE CARRAS

Η ΤΕΧΝΗ ΤΗΣ ΟΙΝΟΠΟΙΗΣΗΣ

Εν' Θεσσαλονίκη...

ΜΥΛΟΣ

Χώρος εκθέσεων των

Ζόζεφ Κουντέλκα

και Σεργκέι Αϊζενστάιν

Στην περιοχή του Μπεχτσινάρ "κήπος των Πριγκήπων" ανάμεσα στον εμπορικό σιδηροδρομικό σταθμό και την πύλη 14 του λιμανιού, δεσπόζει ένας ψηλός πενταόροφος "Πύργος" φιγούρα "καθαρή και περιποιημένη". Τριγύρω αποθήκες, εργοστάσια, φορτηγά τρένα, τεράστιοι γερανοί του λιμανιού. Πρόκειται για τον Μύλο του Χατζηγιαννάκη, ο οποίος χτίστηκε το 1924. Σταμάτησε την λειτουργία του ως αλευρόμυλος το 1986. Ντιζελοκίνητοι κινητήρες, δοκάρια από όρεγκον, πέτρινοι τοίχοι, τεράστιοι μεταλλικοί κύλινδροι και βοηθητικοί χώροι που προδίδουν αρχιτεκτονικά την κατασκευή τους σε μεταγενέστερες εποχές. Με την σημερινή του μορφή ο Μύλος γεφυρώνει τις εποχές, μια μικρή πολιτεία όπου συναντώνται ο πολιτισμός και η ψυχαγωγία, η ζεστασιά της ομάδας με το πολυπρόσωπο της ανταπόκρισης.

Μπαίνοντας από την κεντρική είσοδο, ένα πέτρινο καλντερίμι με κυβόλιθους διασχίζει τα 5.000 τ.μ. του χώρου. Τα 2.000 τ.μ. των χτισμάτων είναι παραταγμένα στις δύο πλευρές του δρόμου.

Το φυλάκιο του Μύλου και το τηλεφωνείο του έχει μεταμορφωθεί σε "καπνοπωλείο" και βαπτίστηκε ο "Παλιός Σταθμός". Τοιγάρα, πούρα, περιοδικά και το τηλέφωνο τοίχου που παραμένει εν λειτουργία.

Το χημείο και τα γραφεία του Μύλου παραχώρησαν τη θέση τους στο Τοιπουράδικο "Ο Κήπος των Πριγκήπων". Πολίτικοι και ελληνικοί μεζέδες, κληματαριά, γεύσεις και ήχοι της Ανατολής.

Στη θέση του λεβητοστασίου, το "Cafe-Silo", καφέδες, ποτά, ήχοι tza και ενίοτε φολκλόρ και ένα γέρικο πεύκο για τις σκιές του μεσημεριού.

Το "Live Club", αποτέλεσμα ένωσης δύο αποθηκών, λειτουργική εσωτερική διαμόρφωση, πανοραμικά live, rock και blues νύχτες.

Ο κεντρικός πέτρινος πενταόροφος Πύργος στο ισόγειο φιλοξενεί το Bar. Στους υπόλοιπους ορόφους, όπου οι επεμβάσεις είναι ελάχιστες, φιλοξενούνται κατά καιρούς εκθέσεις φωτογραφιών και κόμικς, αλλά και πολλά μουσι-

ράστια οθόνη του Θερινού σινεμά και μια εξέδρα των υπαίθριων συναυλιών. Όλα αυτά κάτω από το φως του "Φεγγαριού" του Βαρώτσου το οποίο φιλοτεχνήθηκε για τα δέχονα γενέθλια του Μύλου. Η γέφυρα ενώνει τον Μύλο με την Αποθήκη. Το λιθόστρωτο φωτίζουν παλιές λάμπες της ΔΕΗ.

Ο Μύλος άνοιξε για πρώτη φορά τις πόρτες του στις 31 Μαΐου του 1991 με μια συναυλία στον υπαίθριο χώρο του, ενώ λίγες μέρες αργότερα στις 2 Ιουνίου άνοιξε τις πόρτες του στο κοινό της Θεσσαλονίκης.

Πρόσφατα, η Europa Nostra, ο Οργανισμός για την Προστασία της Ευρωπαϊκής Αρχιτεκτονικής και Φυσικής Κληρονομιάς απένειμε στον Μύλο τιμητικό δίπλωμα, για την συνολική μετατροπή του βιομηχανικού συγκροτήματος του Μύλου σε σύγχρονο πολιτιστικό και ψυχαγωγικό κέντρο.

κο - εικαστικά δρώμενα.

Ο Πύργος επικοινωνεί με το πέτρινο Μηχανοστάσιο, χώρου του πετρελαιοκινητήρα τον οποίο οι Άγγλοι έκαψαν το 1941. Τώρα χρησιμοποιείται για "ειδικές" εκδηλώσεις, δεξιώσεις, παρουσιάσεις βιβλίων.

Οι δυόροφες Αποθήκες μεταμορφώθηκαν σε Αίθουσα Τέχνης του Μύλου στο ισόγειο και στον όροφο σε δύο συναυλιακούς χώρους. Το μικρό ζεστό "Δωμάτιο" για θεατρικά, κλασσική μουσική και ξεχωριστές μουσικοθεατρικές και χορευτικές εκδηλώσεις και η "Αποθήκη", χώρος μεγαλύτερος με ιδιαίτερα προσεγμένη ακουστική.

Και τέλος πίσω, στα σύνορα με τον εμπορικό σιδηροδρομικό σταθμό και τις ράγες των τρένων, το προαύλιο του Μύλου, που μοιάζει με πλατεία, μεγάλος ακάλυπτος χώρος που φιλοξενεί μια πλατφόρμα τρένου του 1890, το βαγόνι εστιατόριο του 1920 απ' όπου εκπέμπει το 88μσδ, ο ραδιοφωνικός σταθμός του Μύλου, μια τε-

Ηλίας Κουτσούκος Δημοσιογράφος- Συγγραφέας

Με το άνοιγμα του Φεστιβάλ στην περιφέρεια, με τις παράλληλες εκδηλώσεις που θα γίνουν σε πόλεις όπως είναι η Φλώρινα, το Κιλκίς, και μετά θα συνεχιστεί αυτό το πράγμα, συν το άνοιγμα στα Βαλκάνια, θεωρώ ότι το Φεστιβάλ τώρα βρίσκει τον πραγματικό του στόχο και τον κανονικό του δρόμο.

Μίλτος Παπανικολάου καθηγητής της Ιστορίας της Τέχνης στο Α.Π.Θ.

Το ευχάριστο είναι με την ευκαιρία του Φεστιβάλ ότι ένας επιτυχημένος θεσμός θα έχει ως έδρα του πηλόν τη Θεσσαλονίκη, που ανεξάρτητα από το μέγεθός του θα έχει ως Ποιητιστική Πρωτεύουσα της Ευρώπης, πιστεύω ότι θα της προσδώσει ένα επί πηλόν κύρος στον ελληνικό και το διεθνή χώρο.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΠΡΟΒΟΛΩΝ

Πέμπτη 9/11

ΕΜΣ

21.00'
I.C. - N.C.
Με μια κραυγή, 93'
With a cry
Vassiliki Ilioroulou
Greece, 1995

23.00'
N.C.
Μαγεμένοι, 78'
Bewitched
Giorgos Karypides
Greece, 1995

ΕΣΠΕΡΟΣ

21.00', N.C. (R)
Σταγόνα στον ωκεανό
A Drop in the Ocean, 104'
Eleni Alexandraki
Greece, 1995

23.00'
I.C. (Out of Comp.)
Το μίσος - La Haine
Mathieu Kassovitz
France, 1995

ΛΑΟΥΡΑ

20.50'
KIESLOWSKI
Ερασιτέχνης κινηματογραφιστής
Amator, 112'
Poland, 1979, eng.sp.

23.00'
Sp.Tr.
Τα χρόνια της μεγάλης ζέσης
The Years of the Big Heat, 104'
Frieda Liappa
Greece, 1991

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

20.00', I.C. (R)
Αγάπη μο κράα κι από το θάνατο
Ask Ölümden Soguktur, 100'
Canan Gerece
Turkey, 1995, fr.subt.

22.00', I.C. - N.C. (R)
Με μια κραυγή
With a cry, 93'
Vassiliki Ilioroulou
Greece, 1995

24.00', N.C. (R)
Μαγεμένοι, 78'

Bewitched
Giorgos Karypides
Greece, 1995

ΠΑΛΛΑΣ

21.00
Σαλάρ Σινεμά
Salaam Cinema, 75'
M. Makhmalbaf
(1995) Iran

23.00
Νεύρωση, 50 χρόνια διαστροφής
Neurosis, 50 years of perversity, 87'
Rosa von Praunheim
(1995) Germany

Παρασκευή 10/11

ΕΜΣ

17.00'
I.C.
Μπάι-μπάι
Bye - Bye, 105'
Karim Dridi
France, 1995

19.00'
N.I.
Ράδιο Μόσχα
Radio Moscow, 93'
Nikos Triantafyllides
Greece, 1995

21.00'
I.C.
Κοντά στον παράδεισο
Three Steps to Heaven, 90'
Constantine Giannaris
England, 1995

23.00'
N.C.
Ζωή (Μια ωραία πεταλούδα)
Zoe, 102'
Giorgos Katakouzinou
Greece, 1995

ΕΣΠΕΡΟΣ

13.00'
I.C. (R)
Η τέχνη για δασκάλους παιδιών, 83'
The Art For Teachers Of Children
Jennifer Montgomery
U.S.A., 1995

15.00'
N.I. (R)
Αρτεμς - Artemis, 86'
Panos Zenelis
Greece, 1995

17.00'
N.H. (R)
Όταν έρθει η μαμά για τα Χριστούγεννα
When Mother Comes Home For Christmas, 109'
Nilita Vatsani
Greece/Germany, 1995

19.00'
CACOYANNIS (R)
Όταν τα ψάρια βγήκαν στη στεριά
The Day The Fish Came Out, 109'
Greece, 1967, english speaking

N.I. (R)

Χαβάη
Hawaii, 75'
Thanassis Skroubelos
Greece, 1995

23.00'
Av.Pr.
Μικρές Κυρίες
Little Women
Gillian Armstrong
U.S.A., 1995

ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΟΝ

14.00'
MORETTI (R)
Ο λακός
Il portaborsa, 92'
Daniele Luchetti
Italy, 1991

16.00'
B.S. (R)
Η γελοία τραγωδία
Tragedie Burlesque, 100'
Goran Marcovic, Yugoslavia, 1995

N.H. (R)

Χωρίς αέρα
Without Air, 88'
Neil Abramson
U.S.A.

20.00'
MORETTI
Η λειτουργία τελειώνει
La messa e finita, 95'
Italy, 1985

22.00'
N.H. (R)
Ετοιμη για όλα
To Die For, 106'
Gus van Sand
U.S.A., 1995

24.00'
N.C. (R)
Ζωή (Μια ωραία πεταλούδα)
Zoe, 102'
Giorgos Katakouzinou
Greece, 1995

ΠΑΛΛΑΣ

15.00
Εύπηγμα
Ebredes, 110'
Judit Elek
(1995) Hungary, France, Poland

17.00
Στ' ορκίζομαι στ' αλήθεια
Ti Kniver o hjertet, 96'
Marius Holst
(1994) Norway

19.00
06
Theo Van Gogh, 90'
(1994) Netherlands

21.00
Δεκάξι-μηδέν-εξήντα
Dezesseis zero sessente, 86'
Vinitius Mainardi
(1995) Brazil

Ελένη Αλεξανδράκη σκηνοθέτης της ταινίας "Σταγόνα στον ωκεανό"

ένας συντηρητισμός. Κάθε λεπτομέρεια της ταινίας, είναι ένα μικρό γεγονός, είναι ένα αυτούσιο πράγμα σε σχέση με τα μεγάλα θέματα της ζωής, είναι μια "σταγόνα στον ωκεανό". Συνθέτουν ένα σύνολο που μας οδηγεί στον ωκεανό, την πλατιά θάλασσα που θέλουμε να ανακαλύψουμε, να κατακτήσουμε.

2. Σαν γυναίκα σκηνοθέτης, σας ενδιαφέρει η γυναίκα και η θέση της στη κοινωνία και στο έργο σας κατ' επέκταση. Είστε υπέρ του φεμινισμού με άλλα λόγια;

Δεν ξέρω αν μ' ενδιαφέρει ο φεμινισμός, όπως επικράτησε στις προηγούμενες δεκαετίες, ούτε η ταινία μου είναι φεμινιστική με την κλασική έννοια. Εγώ προσπάθησα να κοι-

τάξω και να υποστηρίξω το πλήρες δόσιμο των ανθρώπων μεταξύ τους στη σχέση τους. Γιατί ποιος σήμερα δίνει τον εαυτό του εύκολα στον άλλο; Κανείς. Οι ήρωές μου θέλω να δραπετεύσουν από την τυποποίηση του έρωτα και της αγάπης όπως επικρατεί σήμερα. Από τα κοινά πράγματα που κάνουν οι ήρωες, εμείς όλοι, να προκύψει από τη σταγόνα ο ωκεανός.

3. Ποιό είδος κινηματογράφου αγαπάτε. Σας επηρέασε κάποιος σκηνοθέτης.

Μου είναι δύσκολο να μιλήσω για επηρεές στο έργο μου, στη σκέψη μου. Μπορώ μόνο να σας πω τι αγαπώ. Είναι ο Μπρεσόν, ο Γκοντάρ και κυρίως ο Παζολίνι. Η μεγάλη μου ελληνική αγάπη είναι ο Νίκος Παναγιωτόπουλος, με τον οποίο εργάστηκα ως βοηθός του. Όμως κά-νουμε διαφορετικό σινεμά.

Π.Κ.

Θωμάς Μοσχόπουλος σκηνοθέτης της ταινίας "Μέρι Αμέν - Αναζήτηση σε τρία μέρη κι έναν τόπο"

1. Τί αναζητά η ταινία σας, και τί σημαίνει Meri-Amen.

Η ταινία μας είναι ένα δραματοποιημένο ντοκιμαντέρ και αναζητά τα όρια της ανθρώπινης φύσης αλλά και του ίδιου του έργου ως ντοκιμαντέρ. Σύμφωνα με τον Καβάφη αυτή ακριβώς η αναζήτηση είναι το θέμα της. Αναζητά την πραγματικότητα της ιστορίας, η οποία εμπλέκεται με τον μύθο με στοιχεία ανύπαρκτα. Η εμπειρία μας με αυτή είναι η δική μας μύηση σε πράγματα που αγνούσαμε, στο τέλος μας δημιούργησε ένα νέο κόσμο. Meri-Amen στα αιγυπτιακά σημαίνει "ο αγαπημένος του Αμμωνα" και είναι ο Μέγας Αλέξανδρος, που θεοποιήθηκε και τάφηκε στην Αίγυπτο. Είναι η αφορμή για μένα.

2. Η ταινία αποτελείται από τρεις ενότητες, τρεις διαφορετικές οπτικές σ' ένα κοινό θέμα.

Στην πρώτη ενότητα ο άνθρωπος είναι απών. Υπάρχουν μνημεία, αγάλματα, πέτρες και διηγήσεις, είναι το στίγμα του παρελθόντος, είναι μια επιστημονική προσέγγιση. Στη δεύτερη ενότητα το παρόν μιλά με την προσωπική ματιά του σκηνοθέτη. Είναι μια υποκειμενική ματιά στη τέχνη που αφορά τον Αλέξανδρο. Ποιος αλήθεια γνωρίζει την ακριβή ιστορία. Κανείς ίσως. Στη Τρίτη ενότητα, η σύνθεση των δύο προηγούμενων

δίνει ένα αποτέλεσμα μυθοπλαστικό γιατί δικαιώνεται ο μύθος και όχι η ιστορική πραγματικότητα. Ο Καβάφης σε νεαρή ηλικία είχε αρχίσει την συγγραφή ενός λεξικού και όταν έφθασε στη λέξη Αλέξανδρος σταμάτησε. Τί να γράψω αναρωτήθηκε. Δεν ήταν παρά ο μύθος γνωστός. Δεν έγραψε τίποτα, γι' αυτό σταμάτησε και το Λεξικό.

3. Ποιοί είναι λοιπόν οι πρωταγωνιστές στη ταινία σας.

Το Meri-Amen έχει ως ήρωες του Θεούς, τους απλούς ανθρώπους και τους θεοποιημένους θνητούς. Η εικόνα και ο λόγος συνυπάρχουν μέσα από μια σχέση αλληλοσυμπλήρωσης αλλά και ανατροπής. Κείμενα αρχαίων συγγραφέων, απόψεις ιστορικών και αρχαιολόγων, στίχοι του Καβάφη και του Σεφέρη, φράσεις του Ντάρελ και του Τσίρκα, η φυλλάδα του Μεγαλέξανδρου, αποτελούν τα χνάρια των ανθρώπων στην έρημο που σκεπάζονται από τον άνεμο και την άμμο.

Φωτεινή Σισκοπούλου σκηνοθέτης της ταινίας "Η ζωή ενάμισι χιλιάρικο"

τοπρίζεται στο μυαλό ενός δημιουργού. Ιστορεί ζωές ή επννοεί ζωές. Το θέμα της καθαρής επινόησης υποχωρεί μπροστά στην πραγματικότητα. Με τον πρωταγωνιστή μου Μηνά Χατζησάββα σχεδόν συγκατοίκησαμε δουλεύοντας επί δύο χρόνια το σενάριο.

2. Αποδώσατε κατά γράμμα το λογοτεχνικό κείμενο;

Όχι. Στο κείμενο υπάρχει μια δίκη και η απολογία της νοσοκόμας Μάρθας, για το φόνο που διαπράττει. Σκοτώνει τον συγγραφέα. Στην ταινία δεν συμβαίνει τίποτα τέτοιο. Ο Ανδρέας και η Μάρθα απλώς χωρίζουν.

Από το βιβλίο χρησιμοποιώ αποσπάσματα σαν αφήγηση μέσα στη ταινία, ως αντιπαράθεση με την εικόνα. Στην ταινία αφήνω την αφήγηση αποσπασματική, ώστε ο θεατής να ανακαλύψει όσα δεν δείχνω, ως προηγούμενα ή επόμενα της ιστορίας μας.

3. Κάπου οι ήρωές σου είναι κι αυτοί άτομα της μοναξιάς, ο καθένας ακολουθεί το δρόμο του, χωρίζουν ενώ ήταν μια παρέα.

Ναι, ειδικά ο Ανδρέας, ο συγγραφέας πετυχαίνει το μπεστ-σέλλερ αλλά μένει ανήμπορος να επικοινωνεί ουσιαστικά, είναι μια ύπαρξη μοναξιάς. Ο καθένας παίρνει από τη ζωή, ότι του αξίζει, ότι μπορεί. Γι' αυτό έκανα μια ταινία προσώπων, να τα δείξω από κοντά, με ενδιαφέρουν οι άνθρωποι.

Π.Κ.

1. Πώς ξεκινήσατε την ταινία σας που βασίζεται σε λογοτεχνικό κείμενο;

Σημείο εκκίνησης για τη ταινία υπήρξε το διήγημα του Σωτήρη Δημητρίου "Ο λεηλάτης". Στόχος της ταινίας μου είναι να αποδώσει ό,τι αντικα-

Μια πόλη μαγική

1997: Η Θεσσαλονίκη σκηνοθετεί τον πολιτισμό της Ευρώπης

Ετοιμαστείτε, είστε οι πρωταγωνιστές.

ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΗΣ
ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΣ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 1997

ΕΛΛΗΝΙΚΟ
ΚΕΝΤΡΟ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

Εξασφαλίζει τη συνέχεια...

...επί της οθόνης!

ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΕΚΑΤΟ ΧΡΟΝΙΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΟΤΗΤΑΣ ΕΙΧΑΝ ΚΑΤΙ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΟ.

ΑΔΕΛΦΟΙ ΛΥΜΙΕΡ
ΑΙΖΕΝΣΤΑΙΝ
ΒΕΝΤΕΡΣ
ΣΕΣΙΑ ΝΤΕ ΜΙΑ
ΡΟΣΣΕΛΙΝΙ
ΑΙΒΟΥΡΥ
ΧΙΤΣΚΟΚ
ΤΡΥΦΩ
ΦΕΛΛΙΝΙ
ΓΚΟΝΤΑΡ
ΚΙΣΛΟΦΣΚΙ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ
ΣΚΟΡΤΣΕΖΕ
ΚΟΥΝΔΟΥΡΟΣ
ΜΑΡΚΕΤΑΚΗ
ΜΠΡΕΣΟΝ
ΚΑΚΟΓΙΑΝΝΗΣ
ΚΑΖΑΝ
ΚΙΟΥΜΠΡΙΚ
ΤΣΑΠΛΙΝ
ΓΚΑΡΜΠΟ
ΛΩΡΕΝΣ ΟΛΙΒΙΕ
ΓΚΕΪΜΠΛ
ΜΠΡΑΝΤΟ
ΤΑΡΚΟΦΣΚΙ
ΠΟΛΑΝΣΚΙ
ΚΙΟΥΚΟΡ
ΜΠΑΣΤΕΡ ΚΗΤΟΝ
ΝΤΡΕΓΙΕΦ
ΜΙΧΑΛΚΩΦ

ΒΙΣΚΟΝΤΙ
ΣΑΟΥΡΑ
ΑΛΑΙΝ ΡΕΝΑΙ
ΜΠΟΥΝΙΟΥΕΛ
ΤΑΒΙΑΝΙ
ΤΑΤΙ
ΑΝΤΟΝΙΟΝΙ
ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ
ΜΠΕΡΓΚΜΑΝ
ΖΟΥΛΑΦΣΚΙ
ΝΙΟΥΜΑΝ
ΚΟΥΡΟΣΑΒΑ
ΟΡΣΟΝ ΓΟΥΕΛΣ
ΒΙΒΙΑΝ ΛΙ
ΝΤΕ ΣΙΚΑ
ΛΟΡΕΝ
ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ
ΓΚΡΕΓΟΡΙ ΠΕΚ
ΝΙΚΟΛΑΖΟΝ
ΛΑΝΚΑΣΤΕΡ
ΜΠΟΓΚΑΡΤ
ΜΙΤΣΑΜ
ΚΟΠΠΟΛΑ
ΦΟΝΤΑ
ΧΙΟΥΣΤΟΝ
ΜΠΑΚΩΛ
ΑΛΑΝ ΠΑΚΟΥΛΑ
ΚΑΡΥ ΓΚΡΑΝΤ
ΧΕΜΠΟΡΝ
ΜΠΟΡΙΣ ΚΑΡΛΩΦ

ΧΟΦΜΑΝ
ΣΤΡΙΠ
ΑΪΡΟΝΣ
ΓΟΥΝΤΥ ΑΛΛΕΝ
ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
ΣΠΙΛΜΠΕΡΓΚ
ΣΠΕΝΣΕΡ ΤΡΕΪΣΥ
ΤΕΪΛΟΡ
ΣΑΔΕΡΛΑΝΤ
ΝΤΕ ΝΙΡΟ
ΡΕΝΤΦΟΡΝΤ
ΚΑΓΚΝΕΥ
ΓΚΑΡΝΤΝΕΡ
ΛΙ ΜΑΡΒΙΝ
ΓΚΛΕΝ ΦΟΡΝΤ
ΝΤΑΝΑΓΟΥΕΙ
ΜΠΙΤΙ
ΠΑΤΣΙΝΟ
ΤΖΙΝ ΧΑΚΜΑΝ
ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΙ ΚΛΙΦΤ
ΤΖΕΪΜΣ ΝΤΙΝ
ΚΕΡΚ ΝΤΑΓΚΚΛΑΣ
ΤΖΕΣΙΚΑ ΛΑΝΓΚ
ΤΖΙΝΤΖΕΡ ΡΟΤΖΕΡΣ
ΝΤΕ ΧΑΒΙΛΑΝΤ
ΜΠΑΡΝΤΟ
ΤΖΑΚ ΛΕΜΟΝ
ΛΕΣΛΙ ΚΑΡΟΝ
ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙ

Ο καλός κινηματογράφος - όπως και η καλή

τηλεόραση - προάγει τον πολιτισμό,

δημιουργεί ευαισθησίες, προκαλεί διάλογο,

προσφέρει συγκίνηση, διασκέδαση. Ο καλός

κινηματογράφος, ασπρόμαυρος ή έγχρωμος,

παίζει με τη ζωή, προβάλλει τις αξίες της. Είναι

φυσικό, λοιπόν, που η ΕΡΤ τον στηρίζει.

ΙΝΔΕΟΥΣΗΣ

ΕΡΤ

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΑ ΤΗΛΕΟΡΑΣΗ

**100 ΧΡΟΝΙΑ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ**

10 ΤΡΟΠΟΙ ΝΑ ΑΝΟΙΞΕΤΕ ΤΑ ΑΥΤΙΑ ΣΑΣ

88 **μυσό**
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΚΟΡΟΒΑΓΚΟΥ 5 • 54627 ΘΕΣ/ΝΙΚΗ • ΤΗΛ.: 031/254291-2 • FAX: 254293

ΜΕ ΠΙΣΤΗ ΣΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΠΝΑ
ΑΠΟ ΤΟ 1886

Αλλοι γιορτάζουν τα 20 ή 50 χρόνια από την ίδρυσή τους. Εμείς έχουμε ήδη συμπληρώσει 110 χρόνια συνεχούς παρουσίας. Από τότε η πατρίδα μας μεγάλωσε και γνώρισε πολλές αλλαγές. Η Μακεδονία ξανάγινε ελληνική, η Θράκη επίσης. Μεγαλώσαμε κι εμείς.

- Σήμερα διακινούμε το 35% του ελληνικού καπνού.
- Είμαστε η πρώτη ελληνική εταιρεία στο είδος μας, με εργοστάσια σε πέντε χώρες και γραφεία πωλήσεων σε όλο τον κόσμο. Συνεχώς δίπλα στον Έλληνα παραγωγό με τους γεωπόνους μας.
- Δημιουργούμε θέσεις εργασίας για χιλιάδες Έλληνες.
- Διαθέτουμε τον αρτιότερο εξοπλισμό.
- Επενδύουμε δισεκατομμύρια σε νέες εγκαταστάσεις.
- Εξάγουμε σε 87 χώρες.

Πάντα με μοναδικό στόχο να παραμείνουμε στο μέλλον όπως και τώρα οι καλύτεροι.

**Κ Α Π Ν Ι Κ Η
Α. ΜΙΧΑΗΛΙΔΗΣ Α.Ε.**

Μ.Α.Μ

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

“Σαλάμ σινεμά”

“Ζήτω το Σινεμά!” λοιπόν και τί θα μπορούσε να υπογραμμίσει καλύτερα τον παραπάνω χαιρετισμό, από τις οκτώ απανωτές πρεμιέρες του σημερινού προγράμματος των “Νέων Οριζόντων”. Ας μη χάνουμε χρόνο (και αράδες)...

που βασανίζεται από τον εφιάλτη της φρίκης του πολέμου. Ο κόσμος ποτέ δεν θα είναι ο ίδιος γι’ αυτόν και καταλαβαίνει πως ούτε ο γάμος που όλοι του συστήνουν, μπορεί να τον κάνει να ξεχαστεί, αποφασίζει να ξαναγυρίσει στο μέτωπο.

Στην τρίτη ταινία του Μαχμαλμπάφ που περιλαμβάνει το πρόγραμμα “Ο γυρολόγος”, τρία διαφορετικά επεισόδια- τρεις διαφορετικές ιστορίες, εκφράζουν τελικά την ίδια πεποίθηση πως πίσω από

καθετί και καθέναν από μας, παραμονεύει η αμετάβλητη μοίρα. Ένα φτωχό ζευγάρι που αποφασίζει να δώσει το παιδί του για υιοθεσία, ένας πνευματικά άρρωστος νεαρός που φροντίζει την γριά μάνα του κι ένας γυρολόγος τον οποίο οι παράνομοι συνεργάτες του υποψιάζονται για προδοσία, είναι τα τραγικά πρόσωπα σ’ ένα παιχνίδι η έκβαση του οποίου μοιάζει να έχει από καιρό προαποφασισθεί.

Μια τέταρτη ταινία από το Ιράν, το “Κλειδί” του Εμπραχίμ Φορουζές, ολοκληρώνει και τη σημερινή εικόνα αυτής της πλούσιας εθνικής κινηματογραφίας.

Πρώτη μεγάλου μήκους ταινία του (Το “Λαγήνι” που είδαμε πέροι ήταν μεταγενέστερο), σε σενάριο του Αμπάς Κιαροστάμι, είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα εκείνου του κινηματογράφου που αρκείται να χρησιμοποιεί απλές ιστορίες, φροντίζοντας να τις διηγηθεί γοητευτικά μιν, εξίσου απλά δε, ε νεργοποιώντας μικρά, λειτουργικά “εργαλεία” (όπως π.χ. το σασπένς) για να εξασφαλίσει το ενδιαφέρον

του θεατή, διέξοδος ιδανική για ένα σινεμά που στερείται πολλών χρηματικών πόρων. Ένα μωρό κι ένα τετράχρονο παιδί, κλειδωμένα μόνα τους σ’ ένα σπίτι που κινδυνεύει να καεί. Όσοι μπορούν να βοηθήσουν είναι απ’ έξω και το κλειδί χαμένο, κάπου μέσα. 75 λεπτά καθαρού κι εντυπωσιακά απλού σινεμά.

Δύο ακόμα ταινίες από το “κυρίως τμήμα” των “Νέων Οριζόντων”, υπόσχονται μια ενδιαφέρουσα ποικιλία. Στο Βρετανικό “Ινστιτούτο Μπεντζαρέντα”, οι αδελφοί Κου-έϊ -στην πρώτη μεγάλη μήκους ταινία τους- γνωστοί “πολυ-καλλιτέχνες” στη χώρα τους, στήνουν ένα απόκοσμο σκηνικό, τόσο κοντά και

τόσο μακριά ταυτόχρονα από τον κόσμο μας. Ελεύθερη μεταφορά του βιβλίου “Τιάκομπ Γκούντεν” του Ρόμπερτ Βάλσερ (γερμανοελβετός συγγραφέας, ο οποίος ενέπνευσε τον Κάφκα -σύμφωνα με τα λόγια του τελευταίου), η ταινία παρακολουθεί τις περιπλανήσεις του ήρωά της, στους δαιδαλώδεις διαδρόμους ενός περιέργου σχολείου, που ίσως να περιγράφει καλύτερα ο δεύτερος, εναλλακτικός τίτλος της ταινίας: “Αυτό το όνειρο που οι άνθρωποι αποκαλούν ζωή”.

Στο Ουγγαρέζικο “Ξύπνημα”,

η σκηνοθέτης Τζούντιτ Ελεκ μας ταξιδεύει στη Βουδαπέστη του 1952. Η έμπειρη αυτή κινηματογραφίστρια (κάνει ταινίες από το 1966) διαλέγει για ηρωίδα της ταινίας της μια δεκαετήχρονη Εβραία που έχει

χάσει τη μητέρα της, χωρίς να μπορεί να το συνειδητοποιήσει και να το αποδεχθεί. Έτσι, στα μάτια της, η μητέρα της φαίνεται να ξαναζωντανεύει, να στέκεται δίπλα της για πάντα, να της μιλά για τη ζωή και το θάνατο.

Φτάνει όμως αυτό για να βοηθήσει την μικρή Κάτι στην ενηλικίωση, στη συνειδητοποίηση της δικής της φύσης, αλλά και του γύρω της κόσμου;

Στα “cine documenta”, το Ολλανδικό ντοκυμανταίρ “Ήταν μια θαυμάσια μέρα”, πρώτη δουλειά του 36χρονου Τζος ντε Πούτερ, μας παρουσιάζει το πορτραίτο μιας κλασικής οικογένειας αγροτών, πορτραίτο που ‘χει γυρίσει ο ίδιος ο γιος τους. Η δουλειά στο κτήμα, η ζωή στο σπίτι, το θέμα της διαδοχής που δεν έχει εξασφαλισθεί, μια ολόκληρη στάση και τρόπος ζωής που σιγά-σιγά εξαφανίζεται χωρίς ν’ αφήνει ίχνη -εκτός ίσως από κάποια σαν αυτό το ντοκυμανταίρ. Χιούμορ παρέα με θλίψη για τις τελευταίες στιγμές ενός παρελθόντος που οβήνει μπροστά στα μάτια μας.

Τέλος για σήμερα, αργά το βράδυ με μια ταινία του τμήματος “Σκιές τη νύχτα”. Στην ταινία “Νεύρωση - 50 χρόνια διαστροφής”, παρακολουθούμε κάτι από τη ζωή του ίδιου του σκηνοθέτη, του Ρόζα φον Πράουνχαϊμ που ζει κι εργάζεται μεταξύ Βερολίνου και Νέας Υόρκης. Κινηματογραφιστής, κορυφαίος εκπρόσωπος του αβάν-γκαρντ και gay σινεμά ταυτόχρονα, ο Πράουνχαϊμ γυρίζει στη “Νεύρωση” την ίδια τη δημιουργία του και την έρευνα που ακολουθεί. Έρευνα που “βγάζει στη φόρα” πολλά και για την προσωπική του ζωή, αλλά και για όλο το παρασκήνιο του “gay σύμπαντος” αυτών των δύο μητροπόλεων του δυτικού πολιτισμού. Μάλλον για κοινό που ξέρει τί πρόκειται να δει..

Αντώνης Σακάρας

ΕΠΕΤΕΙΑΚΕΣ
ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

Με αφορμή τον εορτασμό για τα 100 χρόνια του Κινηματογράφου στο 36ο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, η νεοσύστατη Μακεδονική Ταινιοθήκη παρουσιάζει, στο φουαγιέ του Κ.Θ.Β.Ε., έκθεση 60 φωτογραφιών των αδελφών Μανάκια, πρωτοπόρων του Ελληνικού και Βαλκανικού Κινηματογράφου, από το πολυτιμο αρχείο του Συλλόγου Αδελφωτών, καθώς και στο συνεδριακό κέντρο της Δ.Ε.Θ., έκθεση μουσειακών μηχανών προβολής, με αντίστοιχες φωτογραφίες παιδιών Σινεμά της Θεσσαλονίκης.

ΓΕΥΣΤΙΚΕΣ ΔΟΚΙΜΕΣ
ΣΤΟ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΑΠΟ
ΤΟ ΚΤΗΜΑ ΚΑΡΡΑ -
DOMAINE CARRAS

Γευστικές δοκιμές των διεθνώς αναγνωρισμένων κρασιών του κτήματος Καρρά δίνουν την ευκαιρία στο οινόφιλο κοινό της 7ης Τέχνης να γνωρίσει συγχρόνως και την Τέχνη του Κρασιού.

Η γνωριμία αυτή με τον αμπελοοινικό πλούτο των Πηγαίων Μεθώνων, στη Χαλκιδική, που είναι ζώνη Ονομασίας Προέλευσης, γίνεται καθημερινά στο Συνεδριακό Κέντρο Ιωάννης Βεληίδης, από 11.30 έως 16.00, καθ’ όλη τη διάρκεια του Φεστιβάλ.

“Όταν έρθει η μαμά για τα Χριστούγεννα”

1. Πόσο αυθεντικά ήταν όλα στην ταινία σας; Υπήρχαν σκηνές “στημένες”;

Όλα είναι αυθεντικά. Δεν ζητήσαμε από κανέναν να κάνει κάτι το ιδιαίτερο. Όλοι έκαναν ό,τι κάνουν κάθε μέρα και μεις απλώς το κινηματογραφούσαμε. Στην αρχή ήταν δύσκολο για όλους, γρήγορα όμως συνηθισαν στην παρουσία μας. Φυσικά χρειαζόταν να είμαστε πάντα σε ετοι-

Μια συζήτηση με τη Νιλτά Βατσάνι (σκηνοθεσία και σενάριο) και τον Βαγγέλη Καλαμπάκα (φωτογραφία).

μότητα, γιατί όπως καταλαβαίνετε δεν ήταν δυνατό να γνωρίζουμε από πριν, πότε θα συμβεί κάτι που θα παρουσιάζει πραγματικό ενδιαφέρον. Γυρίσαμε πολύ περισσότερο φίλμ απ’ όσο τελικά χρησιμοποιήσαμε κι αντίθετα, υπήρξαν ολόκληρες μέρες που πέρασαν χωρίς να γυρίσουμε ούτε ένα λεπτό. Είναι ένα καθαρό ντοκιμαντέρ, όχι ένα “docu-drama”, όπως αποκαλούνται κάποια ντοκιμαντέρ που διαθέτουν μύθο. Είναι απλά ένα ντοκιμαντέρ που διαθέτει “δράμα” και συναίσθημα. Και η ζωή κάθε ανθρώπου διαθέτει και δράμα και συναίσθημα, ακόμα και του πιο απλού. Εμείς έπρεπε να είμαστε εκεί και να καταγράφουμε, χωρίς έτοιμη από τα πριν ιστορία.

Όπως οι μουσικοί που αυτοσχεδιάζουν, χωρίς παρτιτούρα. Κι έπρεπε να ξεχάσουμε την προσωπική μας ζωή.

2. Ποιά ήταν τα προβλήματα που αντιμετωπίσατε;

Κατ’ αρχήν, είναι πάντα δύσκολο να βρίσκεις τα χρήματα που χρειάζονται για την παραγωγή ενός ντοκιμαντέρ. Ήταν ακόμη δύσκολο να μας δεχθούν δύο οικογένειες -και φυσικά η ίδια η Ζοζεφίν- μέσα στα σπίτια τους, κάθε μέρα, όλη μέρα. Όλοι ήταν αμήχανοι στην αρχή, αργότερα όμως η κάμερα έγινε γι’ αυτούς σαν ένα μέρος της επίπλωσης και ούτε που της έδιναν σημασία. Μείναμε τρεις εβδομάδες στο σπίτι της οικογένειας στην Ελλάδα και γύρω στις εφτά - οκτώ στην οικογένεια της Ζοζεφίν στη Σρι Λάνκα. Εκεί νοιώσαμε κάποια στιγμή ότι “κλέβαμε” τον προσωπικό τους χρόνο, μας περιποιήθηκαν όμως πολύ κι ήταν τελικά πολύ συνεργάσιμοι όλοι.

Αντώνης Σακάρας

A R T
AND
ΜΟΥΤΡΑΓΙΟ
E A T I N G

ΚΑΤΟΥΝΗ 9 • ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ (ΛΑΔΑΔΙΚΑ) • ΤΗΛ. 031/ 253.141

TV **100**

FM **100**

FM **101**

FM **100.5**
ΛΟΓΟΥ & ΤΕΧΝΗΣ

Πανόραμα 98.4

ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ
93.4
ΤΟ ΔΗΜΟΤΙΚΟ
ΡΑΔΙΟΦΩΝΟ

ΕΓΝΑΤΙΑ
...για Σένα

TV **10**
KANALI 50

ΚΟΣΜΟΡΑΔΙΟ 95.1 FM
STEREO

ΡΑΔΙΟ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

ΧΑΜΕΝΟΙ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ

ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΑΙ ...ΣΤΟ ΧΩΡΟ ΣΑΣ

Μια πραγματική ιστορία, που αναφέρεται στο άγχορ και στην αγωνία που νοιώθει ο κάθε ένας από μας, τη στιγμή που μένει μόνος και αβοήθτος μέσα στο χάος της τεχνολογίας. Computers, Μηχανοργάνωση, Δίκτυα, Τηλεπικοινωνίες... όλα καλά κι ωραία, αλλά ποιός θα τα υποστηρίξει; Και ποιός, θα εκπαιδεύσει το προσωπικό; Ποιός θα δώσει υπεύθυνες και σοβαρές λύσεις στα όλο και αυξανόμενα προβλήματα; Γιατί οι υποσχέσεις περισσεύουν και οι ιστορίες δεν έχουν πάντα αίσιο τέλος...

access
COMPUTING A.E.

ACCESS Computing A.E.

Μ. Μητσαρην 2, 546 43 Θεσσαλονίκη - Τηλ: 86 13 13 - Fax: 82 27 94

COMPAQ
SYSTEMS
RESELLER

Novell
Networking
Partner

CD-ROM & MULTIMEDIA

Ιανός

BIBΛΙΟΠΩΛΕΙΟ - GALLERY

ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 7 - ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΤΗΛ: 277 004 - FAX: 284 832

ΤΟ ΠΡΩΤΟ
ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΟ
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ
ΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

Με CD-ROM ελληνικά και ξένα, εκπαιδευτικά, εγκυκλοπαιδικά, επιστημονικά, εκμάθησης ξένων γλωσσών, τέχνης, κινηματογραφικά, παιδαγωγικά και ψυχαγωγικά παιχνίδια.

ΣΠΟΥΔΕΣ, ΜΕ ΤΟ ΖΟΡΙ Ή ...

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΠΑΡΑΪΔΕΙ

ΠΑΡΑΪΔΕΙ

ΣΧΟΛΗ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ & ΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ

ΠΡΑΚΤΙΚΗ ΕΞΑΣΚΗΣΗ ΣΕ ΚΑΝΑΛΙΑ

Νέα τμήματα Σεπτέμβριος '95

Πληροφορίες: Νεμέας 14 Χαριλάων, Θεσσαλονίκη, Τηλ: 32 69 66, 32 71 36

ΔΕΝ ΓΕΝΝΙΕΣΑΙ ΓΝΩΡΙΖΟΝΤΑΣ ΣΙΝΕΜΑ. ΜΑΘΑΙΝΕΙΣ

Π ελληνικό ηθογραφικό

Ο χαμένος θησαυρός του Χουρσίτ Πασά

του Σταύρου Τσιώλη

Κάποιος Βασίλης από τη Μακεδονία δραπετεύει από τις φυλακές Κορυδαλλού στις 29 Γενάρη '93. Το κάνει για χάρη της αγαπημένης του που ζει στην Αραλιάδα. Στην προσπάθεια να φύγει γρήγορα μην και τον καταλάβουν οι φύλακες ξεχνά τη πόρτα των φυλακών ανοιχτή και δίνει την ευκαιρία και σε άλλους κρατούμενους να φύγουν. Σχεδόν αδειάζουν κάποια κελιά, αφού οι δραπετέες είναι εβδομήντα εννέα. Ένδεκα απ' αυτούς μαζί με το Βασίλη κατεβαίνουν στην Πελοπόννησο. Υπάρχει στην ομάδα κι ένας γέρο μουσικός, ο οποίος βλέπει πως έφτασε η στιγμή να κάνει τ' όνειρό του αληθινό. Έχει έναν πολύτιμο χάρτη της περιοχής, τον οποίο αγόρασε από έναν έλληνα στην Αμερική, που του κόστισε κιόλας 2500 δολάρια. Ο χάρτης φανερώνει που είναι κρυμμένος ένας θησαυρός από τα χρόνια της Τουρκοκρατίας. Ο θησαυρός ανήκε στον Χουρσίτ Πασά που ήταν

στρατάρχη στη περιοχή το 1822 περίπου.

Η ταινία λοιπόν περιγράφει τις περιπέτειες της ομάδας που ερευνά την περιοχή με σκοπό να ανακαλύψει την πολυπόθητη κρυψώνα, για να πιάσουν επιτέλους κι αυτοί οι άμοιροι την "καλή" σ' αυτή την άχαρη ζωή. Με το γνώριμο χιούμορ κι εξυπνάδα του ο Σταύρος Τσιώλης ξαναστήνει το σκηνικό του στην επαρχία, που γνωρίζει καλά, είναι τα πάτρια εδάφη του, και καταγράφει κριτικά όπως και στις τελευταίες ταινίες του, κυρίως στο *"Παρακαλώ Γυναίκες μη κλαίτε"* (1993), το μαρσινό που έχει επέλθει στην επαρχία, ό,τι ακόμη σώζεται από τον λαϊκό πολιτισμό μας, τα ήθη κι έθιμά μας, που βρίσκουμε πλέον μόνο σ' αυτήν, σε αντίθεση με το κέντρο, που έχει ερημώσει

και στη καλύτερη περίπτωση έχει κρατήσει ένα άμορφο μοντέλο. Καταγράφει τις ιδιαιτερότητες της καθημερινότητας, της γλώσσας, των ταμπού που περιζώνουν ασφυκτικά τους ανθρώπους της επαρχίας.

Ο Σταύρος Τσιώλης συνεχίζει ακούραστα την νέα του πορεία στον κινηματογράφο, που άρχισε από το 1985 με τη ταινία *"Μια τόσο μακρινή απουσία"*, με την τόσο προσωπική του ματιά αλλά και τα θέματά του, που αφορούν πλέον την επαρχία της Ελλάδας, αναμειγνύοντας το σήμερα με το χθες. Δουλεύει με την ίδια πάντα δική του ομάδα. Το

σενάριο το έχει γράψει με τον Χρήστο Βακαλόπουλο, έχοντας τώρα ως συν-σεναριογράφο και τον Γιώργο Τσιώτσιο, ενώ στους ήρωες της ταινίας συμμετέχει και πάλι ο Αργύρης Μπακιρτζής (Χειμερινοί Κολυμβητές). Μόνιμος συμπαραγωγός των ταινιών του είναι ο φίλος του Αλέκος Παπαγεωργίου.

Π.Κ.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

J E R R Y
SCHATZBERG

Μέλος της Κριτικής Επιτροπής του Διεθνούς Διαγωνιστικού Τμήματος

1) Ποιά η γνώμη σας για το Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης;

Μέχρι στιγμής έχω δει μόνο τρεις ταινίες, πιστεύω όμως, ότι είναι πολύ καλά οργανωμένο, η κριτική επιτροπή φιλοξενείται σε πολύ ωραία ξενοδοχεία, δεν βλέπω να υπάρχει κάποια σύγχυση, γιατί όλα είναι πολύ καλά φροντισμένα. Οι ταινίες που έχω δει μέχρι στιγμής είναι σίγουρα ταινίες που θα έπρεπε να προβληθούν σ' ένα φεστιβάλ, δεν ξέρω βέβαια, ακόμα εάν θα αποσπάσουν κάποιο βραβείο, γιατί πρέπει να δούμε όλες τις ταινίες. Μέχρι στιγμής οι εντυπώσεις μου είναι θετικές.

2) Κι αν το συγκρίνουμε με τα Διεθνή Φεστιβάλ;

Το καθένα είναι διαφορετικό. Ωστόσο, δεν πιστεύω ότι το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι ισάξιο των μεγάλων φεστιβάλ, καθώς αυτά συνήθως περιλαμβάνουν ταινίες πρώτης προβολής, ενώ εδώ βλέπω ότι υπάρχουν ταινίες που μπορεί να έχουν προβληθεί σε άλλα Φεστιβάλ προηγουμένως. Το Φεστιβάλ των Καννών είναι ίσως το σημαντικότερο σ' ολόκληρο τον κόσμο, εξαιτίας και της φήμης του. Στις Κάννες γίνεται η πρώτη επιλογή των ταινιών και ο υπόλοιπος κόσμος παίρνει αυτό που περισσεύει. Οι περισσότερες ταινίες του Φεστιβάλ της Νέας Υόρκης έχουν παιχτεί στις Κάννες ή στη Βενετία κι αν είναι αρκετά τυχεροί, ώστε να έχουν κάποια ταινία έτοιμη στην ώρα της, την φέρνουν εδώ. Στη Θεσσαλονίκη ίσως έρχονται νεώτεροι σκηνοθέτες κι αυτό είναι πολύ ενδιαφέρον. Είναι σκηνοθέτες με μία ή δύο ταινίες, ενώ στις Κάννες ή στη Βενετία αυτό δεν είναι συνηθισμένο. Υπάρχουν νέοι σκηνοθέτες, αλλά λιγότεροι απ' ό,τι εδώ. Και νομίζω ότι το φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι ένα καλό βήμα για νέους σκηνοθέτες.

3) Ποιά είναι η γνώμη σας για τη Θεσσαλονίκη που φιλοξενεί το φεστιβάλ;

Μου αρέσει πάρα πολύ. Κάνω εκδρομές και τρώω πολύ. Ειλικρινά, πιστεύω ότι είναι μια όμορφη πόλη με πάρα πολύ φιλόξενους ανθρώπους.

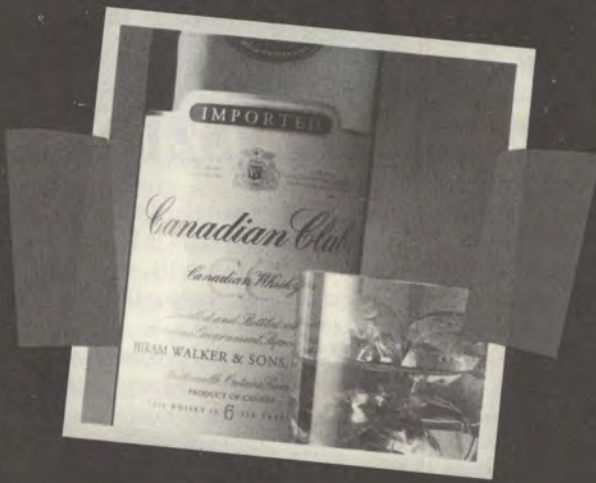
P.X.

8 από σας έκλεψαν κάτι σήμερα.

11 είστε ακόμα ερωτευμένοι με τη δασκάλα σας του δημοτικού.

2 από σας είστε εξωγήινοι.

Φαίνεστε συνηθισμένοι άνθρωποι αλλά νομίζετε ότι κι αυτό είναι συνηθισμένο ουίσκυ.

NO
ORDINARY
WHISKY

Το 36ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης υποστηρίζεται από την Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και πραγματοποιείται σε συνεργασία με τον Οργανισμό Πολιτιστική Πρωτεύουσας της Ευρώπης-Θεσσαλονίκη 1997 και την Επιτροπή του Υπουργείου Πολιτισμού για τον εορτασμό των 100 χρόνων του κινηματογράφου. Βασικός χορηγός της φετινής διοργάνωσης είναι η ΕΤ-1.

Χορηγός του τμήματος Ματιές στα Βαλκάνια είναι ο Ράδιο-Αντέννα Θεσσαλονίκης, 97,5 Fm

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ
Καθημερινή Εφημερίδα του 36ου Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης
Αρ. φύλλου 7
Πέμπτη 9/11/95

Εκδότης
Μιχάλης Δημόπουλος

Διευθυντής έκδοσης
Πάνος Μανασσής!

Αρχισυντάκτης
Σωτήρης Ζήκος

Υπεύθυνος σύνταξης
Παντελής Καρακάσης

Σύνταξη:
Μαρία Ιωάννου
Θωμάς Λινάρης
Κληοπάτρα Πατλάκη
Αντώνης Σακάρας
Ρένα Χαριτίδου

Σύμβουλος έκδοσης
Αντώνης Κιούκας

Φωτογραφία
Ζαρκζών

Art director
Θωμάς Δαλαγδής

Εκτύπωση
Τυπο-Μουγκός

Ο Μιχάλης Κακογιάννης μιλά αποκλειστικά στο ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ με τον Παντελή Καρακάση

1. Κύριε Κακογιάννη, η παρουσία σας εδώ είναι ίσως η σημαντικότερη στιγμή του φεστιβάλ. Ας κάνουμε μια αναδρομή στο παρελθόν. Πώς ξεκινήσατε με την τέχνη του κινηματογράφου;

Αρχισα την καριέρα μου ως ηθοποιός. Αυτό ήταν τ' όνειρό μου από παιδί. Πήγα στην Αγγλία για να σπουδάσω νομικά. Αλλά παράλληλα ασχολήθηκα με σπουδές ηθοποιίας. Και σκηνοθεσία θεάτρου στη σχολή του Ολντ-βικινγκ. Το θέατρο ήταν η πρώτη μου αγάπη και το βασικό μου ενδιαφέρον. Σαν ηθοποιός έπαιξα μικρούς ρόλους σε αγγλικές ταινίες. Έγραφα ένα σενάριο με θέμα την ΕΡΟΙΚΑ κάποια στιγμή. Όχι για να το σκηνοθετήσω εγώ, αλλά επειδή είχα γνωστούς στον κινηματογράφο της Αγγλίας, να το προωθήσω σε κάποιον. Το διάβασε ένας πολύ σημαντικός, ο Μπάσελ Ράιτ, ντοκιμενταρίστας γνωστός. Αυτό είναι σενάριο σκηνοθέτη, μου είπε, πρέπει να γίνει ταινία μόνο από σένα, η οπτική σου είναι καθαρά σκηνοθετική. Αυτό με παρακίνησε να οργανωθώ σαν σκηνοθέτης. Εγκατέλειψα το θέατρο. Κτύπησα πολλές πόρτες στην Αγγλία και Αμερική. Όταν είδα ότι ήταν πολύ δύσκολο το ξεκίνημα εκεί, ήλθα για λίγους μήνες στην Ελλάδα. Συνδεόμουν με τον Δημήτρη Χορν που με φιλοξένησε, τότε γνώρισα και την Έλλη Λαμπέτη. Αυτοί ήταν έτοιμοι να κάνουν μια ταινία, με εξωτερικά γυρίσματα στην Αίγυπτο. Με τους υπάρχοντες σκηνοθέτες δεν είχαν πολύ εμπιστοσύνη να την κάνουν. Εμένα αντιθέτως με θέλανε πιο πολύ, από όσα άκουγαν για μένα και τη θέση μου περί της τέχνης και όχι εμπορικά. Ο παραγωγός που δεν ήθελε, ενέδωσε όμως. Θέλανε μια κωμωδία. Έτσι προέκυψε το "Κυριακάτικο ξύπνημα". Καθ' οδόν έμαθα τι σημαίνει φακός, μοντάζ που δεν ήξερα. Και η ταινία είχε την γνωστή επιτυχία. Λειτουργήσε και σαν "ξύπνημα" του ελληνικού κινηματογράφου.

2. Ως μαθητής του σχολείου στην πατρίδα σας την Κύπρο, είχατε κάποια επαφή με το θέατρο;

Βέβαια έπαιζα συνέχεια. Έγραφα κείμενα, έκανα την διανομή ρόλων σε φίλους και μέλη της οικογένειάς μου, τα παρουσίαζα στον κήπο του σπιτιού μου. Είχα μανία με το θέατρο από παιδί.

3. Οι γονείς σας όμως ήθελαν για σας τη Νομική.

Ναι, ο πατέρας μου ήταν δικηγόρος και πολύ γνωστός, ήμουν ο πρωτότοκος γιος. Εκείνη την εποχή δεν σήκωνε και πολύ αντίσταση το πράμα. Τέλειωσα φυσικά τις νομικές μου σπουδές. Γιατί δεν μου αρέσει να αφήνω τίποτα μισοτελειωμένο. Αυτρώθηκα όμως όταν έγινα οικονομικά ανεξάρτητος, γιατί δούλευα στο BBC.

4. Μετά το "Κυριακάτικο ξύπνημα" ήρθαν οι επιτυχίες "Στέλλα", "Ζορμπάς".

Ναι, μου ήταν πλέον εύκολο να κάνω ταινίες. Κόστιζαν τότε ένα εκατομμύριο κατά μέσον όρο. Έκανα το αντίθετο, κάτι που κράτησα έως σήμερα. Δηλαδή μόλις κάτι το χαρακτηρίζουν κωμωδία, το επόμενο που θα κάνω είναι τελείως αντίθετο. Θα περίμεναν όλοι μια κωμωδία, μιας και η επιτυχία ήταν μεγάλη. Στην Αγγλία με χαιρέτησαν ως νέο Λιούμπετς, καθόμουν στην γκαλά-πρεμιέρα του φεστιβάλ Εδιμβούργου με τον Τζον Χιούστον και την Τζο Μπένετ. Έκανα λοιπόν την "Στέλλα", σε αντίθεση με άλλους σκηνοθέτες που συνεχίζουν στην επικέτα διατηρώντας το ίδιο στυλ. Φυσικά το προσωπικό ύφος υπάρχει πάντα πίσω. Το θεματικό και τεχνικό για μένα είναι σημείο να προσαρμόζομαι πάντα.

5. Είμαστε στη Θεσσαλονίκη. Η Μελίνα Μερκούρη και η Έλλη Λαμπέτη έχουν συνδεθεί με την πόλη αυτή διά μέσου και του έργου σας.

Ναι η Λαμπέτη λανσάρεται με το λεύκωμα που κυκλοφόρησε τώρα με πρωτοβουλία μου, όπως και ο Δημήτρης Χορν σαν συμπρωταγωνιστής της. Για τη Μελίνα τί άλλο να πει κανείς. Ότι με τη "Στέλλα" ξέσπασε σε όλες τις θόνες του κόσμου, έκανε σάλο στις Κάννες. Το μόνο που μπορώ να πω, είναι ότι όταν έκανε δοκιμαστικά και όλοι εδώ στη Γαλλία λέγανε είναι αντικινηματογραφική, εγώ πήγα κόντρα και απέδειξα το αντίθετο. Δεν νομίζω ότι η Μελίνα εκπλήρωσε το έργο της όλο στον κινηματογράφο ίσως γιατί άπλωσε τα ενδιαφέροντά της και σε άλλες κατευθύνσεις.

6. Προς τους νέους σκηνοθέτες που εμφανίζονται στον ελληνικό κινηματογραφικό ορίζοντα τι έχετε να πείτε.

Να μην αντιγράφουν. Να ξεκινάνε από προσωπικά τους βιώματα. Ένας νέος σκηνοθέτης πρέπει να βγάζει την ψυχή του σε κάθε ταινία του, αντί να σκέφτεται ξένα πρότυπα και να θεωρεί τον εαυτό του έτσι διανοούμενο.

7. Πώς σας φαίνεται το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης;

Ένα φεστιβάλ έχει νόημα όταν έχει να δείξει κάποιες καλές ταινίες. Εάν δεν έχει ας μην γίνεται, ώπου να φέρει πάλι κάτι σωστό ή μπορεί να γίνει κάτι σαν πανόραμα, να προβάλλει και παλαιότερες σημαντικές που είναι άγνωστες στους νεότερους.

8. Αυτό εκπληρώνεται με το αφιέρωμα στο έργο σας, αλλά και τα αφιερώματα άλλων σημαντικών σκηνοθετών. Η Θεσσαλονίκη και το φεστιβάλ της σημαίνει για σας τί;

Μου αρέσει πάρα πολύ. Εγώ διερωτώμαι μάλιστα πως επιζούν οι άνθρωποι εδώ. Αφού ξενοχτάνε μέχρι τις πέντε το πρωί. Γίνονται συνεντεύξεις στις ένδεκα το πρωί, πως είναι δυνατόν να τις προλαβαίνουν με τέτοια ξενύχτια. Ποιοί έρχονται; Αυτό που με ενδιαφέρει είναι τι μένει μετά. Κατά πόσο προωθεί το φεστιβάλ τους νέους. Αν το κάνει έχει καλώς. Αν όχι τί νόημα έχει το φεστιβάλ, η βιτρίνα του κινηματογράφου. Αυτό πρέπει να προσέξουν οι ιθύνοντές του. Όσον αφορά για το αφιέρωμα των ταινιών μου ευχαριστώ όλους, που συνετέλεσαν σ' αυτό.

The 36th International Thessaloniki Film Festival includes a retrospective to the work of the Polish director, Krzysztof Kieslowski, showing almost the total of his films (39). Kieslowski, who has been internationally (accepted), has stated that his is retiring from direction.

When, in 1988, Kieslowski's movie "A short film about killing" was shown in the Cannes Festival, Europe -and not only Europe- discovered a cinematographer who revived interest in one of the stronger and most polyphonic national cinematographies: the Polish one. After Wajda, Zulawski, Zanussi, Skolimowski, even Polanski, the almost unknown Kieslowski became one of the main features in the European cinema. The "Three colours" are considered that they represent the most fruitful, non compromising and conformism.

Kieslowski started his career from the Lodge Institute of Cinema and for many years he was making documentaries and short-length movies. He believes that the

documentary is more artistic than the fiction cinema. "Life is brighter than me", he says, "it creates situations more interesting than the ones I could make up".

His "Polish" period is dominated by the conception of the immediate, social and realistic cinema. The most famous movie of this period, "Camera buff", showed of a moral criticism against power, different from Wahda's political criticism

and the Zanussi's religion one, bringing Kieslowski to the first place of the so-called "cinema of moral agony". But this side of his work is completely unknown in Greece and the retrospective in Thessaloniki tries to acquaint us with it, starting from the short-length films and the documentaries.

In "Dekalog" Kieslowski overcomes the separation between te-

levision and cinema and shows exactly how the moral agony can be included in television and how the cinema gets the gist of its existence when more than ideas it searches people.

"The double life of Veronique" and the trilogy "Blue", "White" and "Red" are the examples of an Art that insists to seek, a hundred years after its birth, its existential justification and the shivers of a lost innocence. It proves that the adventure of a gaze can still exist and moreover work for the people and their dilemmas.

The 36th Thessaloniki Film Festival's special tribute to one of the top European directors is ambitious to show Kieslowski's work's consistency and unity -a work which, from first short-length film up to "Red", is dominated by the conflicts between the moral stand and the social compromise.

Today, Kieslowski's attitude (and some more European creators) is a unique, relieving oasis, justifying the gist of the cinema, on the doorstep of its second century.

E-mail: marcom@compulink.gr
Web Address: http://www.compulink.gr

Η COMPULINK ΣΑΣ ΟΔΗΓΕΙ ΣΤΗ ΝΕΑ ΕΠΟΧΗ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΠΡΟΒΟΛΗΣ

► Αξιοποιήστε τις άπειρες δυνατότητες που σας προσφέρουν το δίκτυο της Compulink και το Internet.

► Προβληθείτε στην παγκόσμια αγορά μέσω του Web Server "COSMOS" της Compulink.

ΑΘΗΝΑ: Λ. Συγγρού 44, 117 42, τηλ.: 9238.672-5, fax: 9242.219
ΘΕΣ/ΝΙΚΗ: Αριστοτέλους 7, 546 24, τηλ.: 287610, fax: 282663